

عنوان مقاله:

ارائه روش ارزیابی نسبی با ادغام نهایی برای انتخاب بهترین انرژی تجدیدپذیر تحت شرایط عدم قطعیت

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی رویکردهای نوین در نگهداشت انرژی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

معصومه موسوی - کارشناس ارشد اقتصاد انرژی، دانشکده اقتصاد، دانشگاه تهران، تهران، ایران

حسین گیتی نورد - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده مهندسی صنایع، دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در دهی اخیر، انتخاب بهترین گزینه در میان انرژیهای تجدیدپذیر، نقش مهمی را در امر خطیر سرمایه-گذاریها با توجه به سیاستها و ملاحظات محیطی ایفا میکند. یکی از ابزارهایی که میتواند ما را به سمت این هدف سوق دهد؛ تصمیمگیری با معیارهای چندگانه است. در میان روشهای متعدد تصمیمگیری که در ادبیات موضوع برای مقابله با عدم قطعیتها معرفی شده است؛ تئوری مجموعههای فازی تردیدی یک ابزار مناسب برای مقابله با این شرایط است؛ زیرا میتواند به خبرگان و مدیران ارشد بخش انرژی کمک کند تا چندین درجه عضویت را برای یک گزینه انرژی تجدیدپذیر با توجه به معیارهای مختلف تحت یک مجموعه برای کاهش خطا در نظر بگیرند. هدف از این مقاله، ارائه یک روش جدید ارزیابی نسبی پیچیدگی تحت شرایط عدم قطعیت است که قادر به حل مسائل تصمیم گیری گروهی چند معیاره در حوزه انرژی میباشد. بعلاوه، در روش پیشنهادی به دلیل کاهش خطا و جلوگیری از ریزش اطلاعات، نظرات خبرگان در گام آخر ادغام میشوند. همچنین، درجه اهمیت معیارها و خبرگان با استفاده از شاخصهای جدید مورد محاسبه قرار میگیرد و برای کاهش خطای رتبهبندی در فرآیند روش پیشنهادی بکار گرفته میشوند. در پایان یک نمونه کاربردی در حوزه انتخاب بهترین انرژی تجدیدپذیر ارائه شده است تا فرآیند اجرای مدل نمایان شود. همچنین با استفاده از تجزیه و تحلیل مقایسه‌های میان نتایج رتبهبندی روش پیشنهادی و یک روش منتخب در ادبیات به کاربردی بودن و توانمندی روش پیشنهادی پرداخته میشود

کلمات کلیدی:

انتخاب بهترین انرژی تجدیدپذیر، تصمیمگیری گروهی چند معیاره، روش ارزیابی نسبی پیچیدگی، شرایط عدم قطعیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/365622>

